

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Орган парткому, профкому, комітету комсомолу, ректорату
Київського ордена Трудового Червоного Прапора інженерно-будівельного інституту

№ 36 (978)

Четвер, 27 листопада 1986 р.

Видається
з вересня 1962 р.

Ціна 1 коп.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ— ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Головною партійною вимогою сьогодення є посилення впливу комсомольських організацій на професійне становлення студентів. Ось головне завдання комсомольських організацій — це виховання відповідального ставлення до навчання у кожного студента. І за роботу повинні нести відповідальність академічні сектори. Але дотепер їх робота зводилась до того, щоб збирати відомості про одержані оцінки після сесії. І ці відомості з кожним роком стають сумнішіми. Для порівняння — в 1981 р. абсолютна успішність була 98 процентів, в 1984 р. — 96,7 процента, а в нинішньому — 92,2 процента. Успішність на «відмінно» і «добре» в минулому учбовому році склала 39,9 процента. Для порівняння в 1980-81 рр. 54,3, в 1983-84 рр. — 45,6 процента. Без «двійок» склали сесію всього 13 академічних груп.

В інституті серед комсомольських організацій академгруп немає жодної, яка б задовольняла критеріям

на звання «зразкової».

Зараз без користі було б шукати об'єктивні причини зниження якості успішності студентів, зараз треба ставити питання, як виправити стан, як позбавитися всіх негативних явищ, що заважають студенту вчитися. Перше: прямо пропорційно зниженню успішності зростають пропуски занять. Вони обчислюються десятками тисяч (понад 40 тисяч) в минулому учбовому році. А в весняному семестрі поточного року вони склали вже понад 35 тисяч людино-годин. До настав час роботи всіх комсомольських організацій інституту оцінювати по результатам учбового процесу і стану дисципліни в групах.

Визначна роль у підготовці висококваліфікованих спеціалістів належить залученню студентів до науково-дослідної роботи. Багато студентів беруть активну участь у Всесоюзних, республіканських конкурсах, оглядах наукової творчості молоді, у виконанні госп-

22 листопада відбулася
XXXII звітно-виборна
комсомольська конференція
інституту.

Про її хід — матеріали
в сьогоднішньому номері
газети.

договірних робіт та ін. Є у нас певні успіхи. Однак і тут є чимало невирішених питань. Реальною і міцною основою їх розв'язання може бути створення СПКБ.

Студентські будівельні загони — школа виховання молоді. Тому необхідно добитися, щоб кожен студент за час навчання в інституті став учасником третього трудового семестру. А щоб це сприяло підвищенню якості підготовки спеціалістів формувати у межах планової чисельності переважно спеціалізовані і науково-виробничі загони і ввійти з пропозиціями у міський штаб студентських загонів з питання постійних місць дислокації подібних загонів на основі довгострокових договорів.

Спеціаліст — це ідейно переконаний, відданий справі партії командир виробництва. Комсомол ставить завдання посилити роботу з ідейно-політичного, трудового і морального виховання студентської молоді, громадянському становленню кожного майбутнього спеціаліста.

НАМ ПОТРІБНЕ СПКБ

В Проекті ЦК КПРС «Основні напрями перебування вищої і середньої спеціальної освіти в країні» визначено основне завдання вищої школи — підготовка висококваліфікованих спеціалістів, готових до розв'язання найскладніших інженерних завдань. Цього не можна досягти лише шляхом заучування тих даних, які передбачає учбова програма. І тут вбачається необхідним виховання у студента постійної потреби в здобутті нових знань, у підвищенні ще на студентській лаві своєї професійної кваліфікації.

А чи можна виховувати таку потребу у студента, якщо протягом всього навчання в інституті він виконує відірвані від життя абстрактні курсові проекти, відрацьований роками, і не може відступити від долаєних методичних вказівок. Ні навчок проектування, ні навчок роботи з інструктивно-нормативними документами таке навчання не дає. І в результаті, коли спеціаліст приходить на виробництво, то обов'язково чує: «Забудьте чому вас вчили в інституті...».

Відомо, що період адаптації молодого спеціаліста на виробництві — це в середньому три роки, а в проектних організаціях він навіть триваліший. А цього може і не бути. Досвід багатьох вузів країни свідчить, що найкращий шлях здобування практичних навичок ще в інституті — це робота в студентському проектно-конструкторському бюро. Виконання студентами в плані курсових і дипломних проектів реальних замовлень виробництва, а потім введення їх власними руками під час третього трудового семестра — ось найдійний засіб підвищення рівня професійних знань не лише студента, але й викладача. Така організація роботи дозволяє відображати в учбовому процесі найновіші досягнення будівельної науки, впроваджу-

вати у виробництво наукові розробки інституту, вести науково-дослідну роботу студентів з актуальної і потрібної виробництву тематики. Саме реальна справа, конкретні результати своєї праці і стимулюють бажання постійно підвищувати свій рівень знань.

В нашому інституті з 1973 року існує проектно-конструкторське бюро. Однак про його існування ніде студентів архітектурного факультету, а також у навчальному процесі, з науковою роботою це бюро не має.

У серпні цього року ПКБ інституту постановою Держбуду СРСР, Мінвузу СРСР і ЦК ВЛКСМ отримало право випуску проектно-кошторисної документації для проектів житлово-громадського призначення. Ми сподівались, що це принесе зміни в роботу нашого конструкторського бюро, допоможе зробити його дійсно студентським. Однак проходить місяць, змін немає.

Комітет комсомолу, студентський профком неодноразово пропонували ректорату і керівництву інституту в організації роботи бюро широке залучення студентів. Однак нам кожного разу говорили: «Не поспішайте. Питання вирішуватиме в Держбуді, Мінвузі, в НДСІ».

Але ж скільки чекають? А вже Політбюро ЦК КПРС, підвищив підсумки всенародного обговорення Проекта перебудови вищої освіти в країні, відзначило, що взаєм необхідною вже тепер, не чекаючи розпоряджень зверху, вживати всіх заходів для інтенсифікації підготовки спеціалістів. Ми повинні зробити перший крок. Відомо, що той, хто хоче працювати, шукає можливості. Ми хочемо їх знайти.

С. КУЧУК,
студент будівельного факультету.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРОЖЕКТОР

Як проводили свою роботу факультетські штаби «КП» комсомольського прожектора? В 1984 році було проведено навчання у школі «КП», де прожектористів вчили працювати, тобто визначена основна тематика, розповідали, як проводити рейди, чому прийдуть першочергове значення. А що ж можна сказати зараз?

Задовільною можна назвати роботу «КП» будівельного факультету і архітектурного факультету. На цих факультетах регулярно проводились рейди і випуски «КП», які висвітлювали різні негативні сторони життя студентів, випадки порушення трудової і учбової дисципліни, порушення правил проживання в гуртожитках та ін. На будівельному часто виходили фотовипуски.

На інших факультетах цього сказати не можна. Так, на санітарно-технічно-

му (відповідальна І. Кичігіна) робота штабу «КП» проходила в вигляді періодичних сплесків активності і спадів. Причому, беріди активної роботи були нетривалими.

На будівельно-технологічному факультеті в 1984—1985 роках штаб «КП» очолював студент тепер уже V курсу В. Рубченко, який фактично від роботи самостійно усеунує. Що ж змінилось з приходом в штаб «КП» факультету студента Ігоря Дідківського? Нічого. Стенд «Комсомольського прожектора», як і раніше, в основному, пустує. Що за незрозуміла спадковість?

Зовсім несподівано використовується стенд «Комсомольського прожектора» на факультеті автоматизації будівельного виробництва (відповідальний С. Лемішкін). Він останнім часом перетворений фактично на дошку оголошень і вітань. Колишній секретар комсо-

мольського бюро факультету О. Ковтун на питання, чому припинились випуски «КП», відповів, що все йде по плану, стенд, мовляв, не пустує, оголошення і вітань малоюються, значить штаб «КП» працює. А хіба ж на факультеті АБВ і в гуртожитку № 5 так все благополучно?

Штаб «Комсомольського прожектора» інституту. Невсі його члени працювали теж на повну силу. Це стало внаслідок недосконаlosti нашої виборної системи. А вже на минулій конференції комсомольські бюро факультетів висували до складу «КП» інституту деяких студентів, не питаючи навіть їх згоді або зав'язували деяких членів роботою на факультеті.

Пропонуємо членів штабу «КП» інституту зменшити. Це підтверджує досвід останніх років.

О. МОЖАРОВСЬКИЙ.

ПІДТРИМУВАТИ ЕНТУЗІАЗМ

Звершилася звітно-виборна кампанія в первинних комсомольських організаціях. На нашому факультеті автоматизації виробництва вона показала, що у виступах комсомольців з'явилось більше критики. Але зацікавленості до нашої спільної роботи так і не добавилось. Виступає, як і раніше, актив, а певна частина комсомольців збори розглядає, як місце для читання художньої літератури. Мабуть, нещодавно проходили наші збори. Отже треба думати над тим, щоб міняти форми нашої роботи.

Ось і зараз ми обраємо новий склад комітету комсомолу інституту. А що ми знаємо про них? Ми повинні проголосувати за той список, який нам зараз запропонують. Отже моя пропозиція така. Добре було б якби кандидати в члени нового складу комітету за місяць до конференції зустрілися з комсомольцями інституту, вступили на сторінках нашої багатотиражної газети «За будівельні кадри», розповіли, як вони будуть працювати, що нового в роботу студентської молоді хочуть запропонувати і т. д. Тому ми всі могли б спитати, чому вони не виконують своїх зобов'язань.

Крім того, хочу сказати, що ентузіазм, який іде з низових комсомольських організацій і від окремих комсомольців повинен підтримуватися в комітеті комсомолу. До речі, його було досить виявлено під час проведення весною цього року фестивалю «Студентська весна». Замість того, щоб допомагати ентузіастам, комітет комсомолу і студентський профком тільки ставили перепони. Однак цей захід пройшов успішно. І на основі оргкомітету фестивалю ми створили молодіжний творчий клуб. Убевнений, що хоч МТК робить тільки перші кроки, а він про себе каже:

В. ДОРОШЕНКО,
студент факультету АБВ.

ЧОМУ МИ ТАК БАГАТО ВТРАТИЛИ?

Мені приємно бути присутнім на конференції. Як секретар комітету комсомолу відразу післявоєнних років хоту розказати про роботу нашої комсомолії тих часів.

Зараз відбувається перебудова будівельних міністерств, для яких ми готуємо кадри, перебудова вищої школи. А із доповіді секретаря комітету комсомолу ми чуємо, що у нас тільки 39,9 процента студентів вчать на «відмінно» і «добре», а 7,8 процента студентів після складання всіх екзаменів мають незадовільні оцінки. Ми говоримо про систематичне підвищення якості у всіх сферах народного господарства, а виходить, що майже 8 процентів спеціалістів ми випустимо браку. Кому потрібен «досвітник»? Нікому, бо він нездатний рухати

прогрес вперед. Що ж в цій сцені стоєть чоловічий хор факультету, у складі якого постійно було 120 чоловік.

І знову, виходить, ми втрачимо те, що було гордістю факультету.

Кілька слів про гуртожиток. Колишні змагалися за кращу кожна кімната, гуртожиток змагався з гуртожитком. І колись ламалися стільці, але вони ремонтувалися самими студентами. Настав час і тепер звідти гуртожитки на соціалістичне червоження.

І, звичайно, ініціатором всіх справ повинен стати комітет комсомолу.

А я пам'ятаю, як на цій сцені стоєть чоловічий хор факультету, у складі якого постійно було 120 чоловік.

І знову, виходить, ми втрачимо те, що було гордістю факультету.

Кілька слів про гуртожиток. Колишні змагалися за кращу кожна кімната, гуртожиток змагався з гуртожитком. І колись ламалися стільці, але вони ремонтувалися самими студентами. Настав час і тепер звідти гуртожитки на соціалістичне червоження.

І, звичайно, ініціатором всіх справ повинен стати комітет комсомолу.

С. СЛЮСАРЕНКО,
завідуючий кафедрою
основ і фундаментів,
голова ради ветеранів
Великої Вітчизняної
війни.

ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНАЯ СТРАНИЦА

СОДРУЖЕСТВО ПРОДОЛЖАЕТСЯ

В этом году исполнилось 10 лет совместной деятельности городского землячества нигерийских студентов и комитета комсомола Киевской хлопкопрядильной фабрики.

15 ноября нигерийская молодежь и представители фабрики встретились, чтобы отметить это событие. Велико было желание нигерийцев лучше познакомиться советских друзей с жизнью народа своей страны. В память об этой встрече африканские

студенты подарили советским друзьям стенд о своей родине, чтобы, как сказали они, «тружеников фабрики всегда согревало солнце Нигерии».

Нигерийцы рассказали и об особенностях национальной кухни, угостили друзей национальными блюдами. Не остались в долгу и шефы. Девушки в украинских костюмах внесли в красном глиняке на расписном рушнике, сияющую, словно солнце, тыквенную кашу, украшен-

ную ягодами, калины; пожелали друзьям счастья, радости, благополучия, солнца, света. Украинское национальное блюдо очень понравилось африканским студентам.

В этот памятный вечер звучали слова о дружбе, о мирном небе над всей землей. Звучали песни, любимые молодежию.

З. РАЗИЛОВА,
доцент, куратор городского землячества нигерийских студентов.

ЗНАКОМЛЮСЬ С ГОРОДАМИ УКРАИНЫ

Чернигов, осень 1986 года. Чернигов — город прошлого и настоящего, город будущего. Здесь поражает все: архитектурные памятники, роспись древних сооружений и зданий.

В новых жилых районах современные здания. Мне приятно было, что на фабриках и заводах передовой опыт передают и мои земляки, они учатся работать у советских людей.

Долго и тихо стою у могилы М. М. Коцюбинского — известного писателя украинского народа. Благодаря своим произведениям о человеке он стал бессмертным. Я побывал в доме-музее писателя, познакомился с его жизнью и творчеством.

Джо Кьен Тьен,
аспирант кафедры строительной механики.
(СРВ).

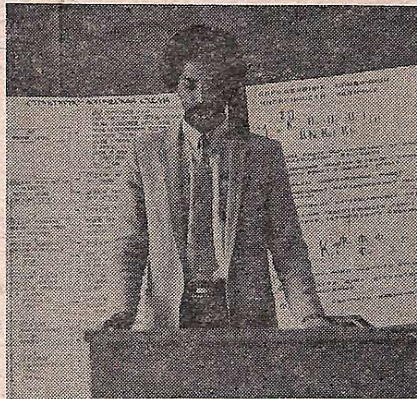
Зона „Дружба“

В 1986 г. Международный Союз студентов отметил 40-летие со дня своего образования. Этой замечательной дате были посвящены заседания клубов интернациональной дружбы, которые прошли в различных учреждениях города с привлечением студентов-иностранцев нашего вуза. Так, наши интербригады по зоне «Дружба» побывали в школе № 101, в СИТУ-24, в школе № 144, в кооперативном техникуме. Особенно удачно прошел вечер, организованный по инициативе Обкома ЛКСМУ, состоявшийся в сельскохозяйственном институте г. Белая Церковь. Студенты из Латинской Америки (Ледесма, Хименес, Эрнандес, Па-

спир — П. К.) выступили с номером художественной самодеятельности, а студенты-афганцы (П. К.) рассказали о прогрессивных изменениях, которые происходят в их стране в годы после Апрельской революции.

Слова благодарности в адрес студентов из ГДР (IV к.) услышали мы и из школы № 101, где также состоялось Дня студентов прошло интересно для организаторов клуба интернациональной дружбы школы совместно с комитетом ЛКСМУ трамвайно-троллейбусного управления, и для гостей.

Н. КРУГЛОВА,
преподаватель кафедры русского языка, ответственный за работу в «зоне дружбы».

Роджер Квадзо из Ганы, которого вы видите на снимке, заканчивает архитектурный факультет.

Добросовестное отношение к учебе, старательность, желание как можно лучше овладеть специальностью — качества, которые присущи Роджеру с первых дней учебы.

Окончив подготовительный факультет нашего института, Роджер стал студентом архитектурного факультета. И уже на младших курсах юноша серьезно начал заниматься научной работой, о результатах которой он общался на научных конференциях и семинарах.

Мы благодарны КИСИ

Тридцать пять лет прошло, как студенты из Германской Демократической Республики учаются в Советском Союзе. В Киевском инженерно-строительном институте студенты из ГДР имеют

хорошие традиции. Начиная с 1954 года диплом КИСИ получили 25 студентов. Сегодня они вносят свой вклад в развитие строительного производства у себя на родине.

В настоящее время в КИСИ учатся 11 студентов и 5 стажеров. Все мы стремимся глубоко освоить фундаментальные науки, чтобы после окончания могли у себя на родине принимать

активное участие в дальнейшем укреплении народного хозяйства.

Луц БОТЕ,
студент IV курса факультета городского строительства.
(ГДР).

НА МОГИЛЕ Т. ШЕВЧЕНКО

Мы были на экскурсии в Каневе. Там мы побывали в музее А. Гайдара — известного детского писателя. Его произведения охотно читают и дети нашей страны. Особенно любят повесть «Тимур и его команда».

Потом мы познакомились с музеем Т. Г. Шевченко. Мы знаем, что он был гениальным украинским поэтом, художником, мыслителем и революционным демократом. Нам читали стихи поэта, мы узнали, что каждый год на его могилу приезжает более 300 тысяч экскурсантов. Свои очень приятные впечатления я написал в Книжке музея.

Ким Бон Су,
Нам Ен Бом,
стажеры кафедры строительных материалов (КНДР).

В подготовке страницы принимала участие ст. преподаватель кафедры русского языка № 1 А. В. Онкович.

На лабораторных занятиях.

СКОЛЬКО В ИНСТИТУТЕ ПРЕЗИДЕНТОВ?

Этот вопрос может кого-то удивить? Но президенты в институте есть.

50 иностранных студентов и 3 аспиранта руководят деятельностью своих землячеств, в которые объединены юноши и девушки из разных стран, обучающиеся в нашем институте.

Самые большие землячества — из Сирии, Ливана, Иордании, ГДР, Афганистана и др. Руководить такими коллективами не так уж и просто. Ведь институтские землячества объединяют всех — и студентов, и аспирантов, и стажеров.

Больше всех президентов учится на строительном факультете. Это и не удивительно: на этом факультете и студентов-иностранцев больше чем на других. Избирают в президенты

(а почти все они — старшекурсники) на общих собраниях землячества.

Среди руководителей есть аспиранты Днара Мамаду (Мали), Шарль Бонже (Камерун), Не Нгуен Ши Чан (СРВ).

Президентами в этом году избраны 10 девушек, причем многим из них приходится руководить довольно многочисленными коллективами. Но девушки очень хорошо справляются со своими обязанностями. Среди них — Штефи Бах (ГДР), Кибреат Йеши Аснаке (Эфиопия), Йслах Фаттах (ИДРИ), Ники Пананду (Кипр), Даниела Найденова (БНР), Мария Рамирес Гонсалес (Коста-Рика), Сара Мера Люсия (Доминиканская Республика), Анабела Душ Сантус Фернандеш (Португалия) и др.

Наш кор.

В ДОМЕ СЧАСТЛИВОГО ДЕТСТВА

Мы только первый год живем и учимся в Советском Союзе. Раньше на родине мы очень хотели познакомиться с этой страной, поэтому сейчас, в Киеве, с удовольствием посещаем все экскурсии, чтобы больше узнать об СССР. Мы уже побывали в Черни-

гове, Боярке, ездили по Киеву. Недавно мы вместе со студентами подготовительного факультета (гр. 5—6) побывали в детском саду № 407 «Звездочка». Мы увидели радостный, светлый и праздничный дом для детей рабочих завода

«Арсенал». Для 320 мальчиков и девочек — прекрасные помещения, залы, игровые площадки, стадион, огород. Мы посмотрели выставки детских работ, которые помогли нам понять жизнь детей, побывали в ленинской комнате, в

комнатах дружбы народов, для занятий музыкой и спортом, в спальнях...

Студенты подготовительного факультета спели для сотрудников детского сада песни о Кивее, о дружбе молодежи мира.

Нам очень понравилось в этом доме счастливого детства. Об этом мы оставили свои записи в книге отзывов.

Луис БО-ОТ,
стажёр,
(Филиппины).

Редактор А. БОГОВИС.